

جلسه ۲۲۵ (ج) ۹۰/۲/۲۸

## بسم الله الرحمن الرحيم

در ما نحن فيه هم اگر روزه تمام شود دیگر نمی توان  
چاره ای برای آن پیدا کرد ولی اگر قبل از ظهر یادش  
باید می تواند نیتش را تبدیل کند .

در فصل اول از کتاب صوم (فصل نیت) در مسئله ۱۲ گفتیم که اگر کسی یادش باید که روزه ای که گرفته است با نیت غلط بوده (مثلًا واجب را با ندب و یا معین را با غیر معین خلط کرده باشد) و یا چیزی از این قبیل اتفاق بیفتند تا قبل از ظهر قابل تدارک است و همچنین در آنجا گفتیم که در صورت نسیان و جهل در مورد روزه معین و غیر معین می توان تدارک کرد و غیر معین نیز مطلقاً قبل از ظهر قابل تدارک و تغییر می باشد و در روزه مستحبی هم تا قبل از غروب اگر چیزی نخورده باشد می شود مطلقاً نیت روزه کرد .

واما درباره این عبارت سید که می فرماید : « و إن كان قبله فالآقوی جواز تجديد النية لغيره وإن كان الأحوط عدمه » باید عرض کنیم که علت أحوط این است که این عمل با نیت خودش مشخص شده و تعین پیدا کرده برای چیز خاصی لذا برای غیر از آن حساب کردن درست نیست و خلاف اصل می باشد و بعضی از محسین در حاشیه عروه در این مسئله گفته اند که بنابر أحوط وجوبی نباید ترک شود . خوب واما امروز چهارشنبه است یک بحثی در نهج البلاغه داشتیم... .

و الحمد لله رب العالمين اولاً و آخراً و صلی الله على

محمد و آل الله الطاهرين

صاحب عروة در مسئله ۱۱ می فرماید : « إذا اعتقاد أن عليه قضاء فنواه ثمَّ تبيَّن بعد الفراغ فراغ ذاته لم يقع لغيره وأما لو ظهر له في الأثناء فإنَّ كان بعد الزوال لا يجوز العدول إلى غيره وإنَّ كان قبله فالآقوى جواز تجديد النية لغيره وإنَّ كان الأحوط عدمه ». .

این مسئله در مورد کسی است که تصور می کرده مثلاً چند روز روزه قضا به ذمه داشته و همان را نیت کرده ولی بعداً متوجه شده که روزه ماه رمضان به ذمه او نبوده بلکه می بایست روزه نذر می گرفته ، در این صورت آن روزهایی که گرفته از نذر حساب نمی شود زیرا آن چیزی که بدهکار بوده نیت نکرده یعنی آنی که نیت که غیر از آنی بوده که بدهکار بوده ، باید توجه داشت که قصد در این موارد تعیین کننده است زیرا روزه اشکال مختلف و حقائق مختلفی دارد و آنچه آنها را از یکدیگر متمایز می کند همان قصد است .

یک بحثی که در اینجا مطرح می شود بحث عدول می باشد ، اولاً باید بدانیم که عدول بر خلاف اصل می باشد زیرا هر عملی با قصد و نیت خودش و با موضوع خاص خودش تعین پیدا می کند و دیگر نمی توان آن را تغییر داد البته شارع مقدس در شرایط خاصی عدول را جائز دانسته ، مثلًا در نماز ظهر و عصر عدول از لاحق به سابق را جائز می داند ولی عکس آن جائز نمی باشد ،